

De gamle og de nye

I min fars univers eksisterede der to typer af storebæltsfærger. De gamle og de nye.

De gamle var så dem, der havde besejlet bæltet i hans ungdom. Kategorien bestod af forlængst udrangerede hjulfærger og dampskibe, herunder isbryderen *Holger Danske* på trods af, at den var væsentligt yngre end de ældste motorfærger. De nye var motorfærgerne fra *Korsør* og frem.

Jeg håbede naturligvis på, at det var den eneste endnu aktive fra den ældre kategori dampfærgeren *Christian IX*, der lå for enden af den uendelige kø, der kun langsomt sneglede sig op af trapperne.

Det var det ikke. Det var *Korsør*. Måske derfor blev den gamle motorkæmpe, der første gang fragtede mig over bæltet, min favoritfærge.

Eller måske fordi den få år senere fik status af veteran blandt storebæltsfærgerne. DSB's første motorfærge, der havde krydset bæltet siden 1927. Den lugtede allerede i 60'erne af nostalgi.

I min verden udgjorde *Korsør*, *Nyborg* og *Sjælland* kategorien de gamle færger, mens *Storebælt*, *Fyn* og *Dronning Ingrid* repræsenterede de moderne. Let genkendelige. De to skorstene var placeret efter hinanden. Sådan skal en Storebæltsfærge se ud! Det havde *Sjælland* ganske vist også. Men det var snyd. Skorstensarrangementet var blevet ændret efter bombesprængningen ombord under besættelsen.

Da de nye IC 3 færger kom til omkring 1974 ændredes terminologien.

Hvis man fra tid til anden var så heldig at støde på en af ovennævnte eller på *Prinsesse Benedikte* følte jeg, at jeg sejlede med en af de gamle færger og en af de største færgeoplevelser jeg har haft var i starten af 80'erne, da *Dronning Ingrid* helt ekstraordinært fragtede et lyntog over i aftenskumringen med undertegnede som heldig passager. Jeg fornemmede, at der var tale om 'sidste gang'. Den sidste tur med en rigtig storebæltsfærge. Det kom til at holde stik.

Dronning Ingrid